

Compta els dies que falten per als comicis del 24 de maig o gaudeix amb la campanya electoral, candidata Oltra?

—Depèn del moment del dia. Al matí m'agradaria que la campanya no s'acabara mai, perquè m'apassiona el contacte amb la gent, però a la nit, quan arribe a casa, desitjaria que fóra dia 22.

—**Com pot ser que vostè siga la política més valorada del País Valencià, la que més gent voldria com a presidenta, però que Compromís aparega a totes les enquestes com a cinquena força?**

—Alerta, perquè en una de les últimes enquestes que he vist som els segons en intenció directa de vot. No sóc experta en demoscòpia, però...

—**Hi haurà sorpresa, el dia 24?**

—Potser sí.

—**No serà que Compromís té un problema important a les comarques d'Alacant?**

—No. Nosaltres, a Alacant, tenim moltes oportunitats. A Alacant hi ha país, molta gent que està pel canvi.

—**Sí, però tot indica que el 24M Compromís estarà pels volts del 12% a les demarcacions de València i Castelló, el doble que no a Alacant.**

—Ho sabrem el dia 24, però bé, tota pedra fa paret, tota pedra fa país.

—**Compromís ha dedicat a les qüestions internes un temps d'or que podria haver invertit a estendre el seu missatge a aquesta circumscripció?**

—Jo he estat molt per Alacant. Les qüestions internes no m'han fet perdre ni un dia de recórrer el territori. No sols Alacant, sinó també Castelló i València. És cert que les primàries ens van dur un temps, però estic més orgullosa que mai de com ho vam fer. Ens va costar fer aquell reglament, però ara, veient l'experiència dels que anaven a fer unes "primàries de veritat", encara estic més contenta de la manera com vam gestionar la pluralitat perquè tothom fóra visible. Això sí que és revolucionari! Revolucionari no és fer com el PP, l'abús de la majoria sobre la minoria, sinó

MÓNICA OLTRA

«Si volem un canvi, fem un canvi de debò»

Mónica Oltra és la candidata de la coalició Compromís a la presidència de la Generalitat Valenciana. De fet, opina que el “canvi de debò” seria que una dona com ella arribara a un càrrec com aquest. Assegura que si Compromís i Podem sumen més escons que no el PSPV-PSOE estaran en condicions d’evitar que Ximo Puig siga el nou president. “I no caldrà dir-li-ho amb tanta amabilitat”, precisa.

*Entrevista de Víctor Maceda
Fotografies d’Eva Máñez*

trobar un espai en què tots som minoria i tots som majoria.

—Les “primàries de veritat” són les que el líder de Podem al País Valencià, Antonio Montiel, va dir que faria el seu partit, en contraposició a les de Compromís. Abans d’entrar a Podem, però, va estar a punt de presentar-se a les seues. Van parlar d’aquesta opció?

—Això hauria de dir-ho ell, no jo.

—El grup parlamentari que tindrà Compromís inclou la majoria de noms que vostè va votar en primàries?

—Estic molt contenta del grup que tindrem. Com fa la cançó de Pablo Milanés, “no es perfecta mas se acerca a lo que yo simplemente soñé”.

—Què li passa a Podem? Sembla el ciclista que es queda sense oxígen a mitja ascensió. Caurà muntanya avall?

—Esperem que no. Esperem que obtinguen el resultat que es mereixen.

—Quin resultat es mereixen?

—El que li atorguen els ciutadans, que són els qui han de decidir qui defensa millor els seus interessos.

—Si Podem i Compromís sumen més escons que no el PSPV-PSOE, estaran en condicions de dir-li a Ximo Puig que no siga president?

—Absolutament. I no caldrà dir-li-ho amb tanta amabilitat. Hi ha una altra manera de presidir un Govern, més enllà del bipartidisme tradicional.

—Imaginem que el PSPV obté 22 diputats, i Compromís i Podem, 14 cadascun.

—28 en són més que 22.

—Amb 22 o amb 14, el pròxim president tindrà pocs fidels al darrere.

—Quin vertigen, no? En tot cas, el problema no és que el Govern tinga el suport de tres o quatre grups diferents, sinó l’herència que rebrà. Una terce-

ra part de la població està exclosa del sistema econòmic, tenim un 36,6% de pobresa infantil, un nivell de corrupció absolutament descontrolat, amb 14 ex-presidents i ex-consellers imputats... És això que em preocupa. Ser un Govern divers no implica ser un Govern feble. La diversitat no em sembla feblesa, sinó riquesa. El problema és, sobretot, el deute i el dèficit que llega el PP, i les moltes necessitats de la nostra societat. El març la Generalitat va esgotar el límit de dèficit del 2015, i pel que fa al deute, ja m’agradaria que ens el deixaren al mateix nivell que Zapatero li’l va deixar a Rajoy.

—Vostè ha dit que té l’aire fresc i l’espenta que els falta a uns altres candidats. Això va per Puig i per Montiel?

—Per tots els candidats, en general...

—... per Ignacio Blanco, també?

—No, per Ignacio no tant.

—Veu cansat Ximo Puig?

—No el veig molt renovat. Era el cap de gabinet de [Joan] Llerma... Amb això ja està tot dit. Si volem un canvi, fem un canvi de debò. Puc ser la primera dona presidenta de la Generalitat.

—Què li sembla la proposta de Podem que els seus càrrecs públics no cobren més de tres vegades del salari mínim interprofessional?

—En comparació dels 400.000 euros de [Juan Carlos] Monedero?

—1.800 euros li sembla un bon sou?

—Comparat amb qui cobra 426 euros, sí. Si es compara amb un funcionari de l’administració pública del grup A, no. El grup de Compromís ja va proposar fa temps que el salari dels polítics es referenciara al salari mínim, i ens vam quedar tots solets! Dit això, em creuré la gent de Podem quan realment cobren els diners que diuen cobrar. I les dietes? Això és fer trampa! Amb totes les despeses cobertes -menjar, viatjar, dormir...-, 1.800 euros potser fins i tot és massa.

—La tardor passada, al número 47 de la revista *L’Espill*, vostè va escriure açò: “Sóc de l’opinió que hauríem d’estar reflexionant i acordant sobre com gestionar el canvi, el que sembla

→ **cantat, i a més, sobre com compartir la gestió d'aquest canvi amb la societat. Una faena gens fàcil, per descomptat, però imprescindible si no volem estar dient als pocs dies de les eleccions que contra el PP es vivia millor". Hi ha hagut cap conversa entre els actors cridats a protagonitzar aquest canvi?**

—Bé, a les Corts valencianes s'ha fet un treball important...

—... però vostè no es referia a això.

—No, no em referia a això.

—**O siga que l'actual oposició arriba al 24 de maig sense els deutes fets.**

—Home, jo no diria tant, però és cert que podríem haver creat més sinergies. Passa que la realitat és tossuda, i allò que no hem fet amb més temps, haurem de fer-ho amb menys.

—**No hi ha una estratègia acordada en cas que el nou model de finançament no satisfaga les necessitats dels valencians. En alguna ocasió vostè ha dit que caldrà "plantar-se a Madrid i exigir allò que ens pertoca". La veig dormint a la porta de La Moncloa.**

—Descarte acampar el desembre a la porta de La Moncloa, però veurem què passa quan comence a fer calor a Madrid [riu]. No ens conformarem, no. No pot ser que no tinguem un sistema de finançament just perquè no som problemàtics. Com que no demanem la independència ni generem problemes, no ens tenen en compte.

—**No serà fàcil. Hi ha autonomies més extenses, amb una demografia més dispersa i tan o més pobres que la valenciana a les quals l'Estat ha de garantir-los tots els serveis bàsics.**

—Jo no vull que la millora del finançament vaja en detriment de ningú.

—**D'acord, però al capdavant, parlem de vasos comunicants, i ha de ser en detriment d'algú.**

—Sí. En detriment de l'Estat.

—**La solució pot passar per un quitablement del deute?**

—No és una solució alternativa, sinó complementària. Això és a més a més del finançament. Una part del nostre

deute és per culpa de l'infrafinançament: és deute històric, deute il·legítim, que ara ens toca pagar amb crèdits i que, per tant, encara s'incrementa més. Però no es tracta de canviar deute històric per finançament, perquè si no, el dèficit no el millorarem mai. Volem un sistema de finançament just –som l'única comunitat pobra que paga– i una compensació per tots aquests anys de desequilibri. Si no, no tindrem possibilitats com a poble. Si ens diuen que és impossible, tindran un problema. Si el Govern de l'Estat vol generar problemes, en tindrà.

—**La societat valenciana és prou madura i està prou unida per crear-li problemes a l'Estat?**

—La societat valenciana no crearia un problema, sinó que es defensaria dels que han creat uns altres... És clar que és prou madura per defensar-se de les injustícies. M'he reunit amb els empresaris i m'han dit que anirem tots a una. Es tracta de defensar-se d'un sistema injust, il·legal. Simplement això.

—**Ha moderat el seu discurs? La seua opinió dels concerts educatius ha canviat des que és presidenciable?**

—No. Sempre he dit que en la mesura que hi haja oferta pública, cal anar eliminant els concerts.

—**Sense diners, fer nous col·legis és difícil. Com pensa suprimir concerts?**

—En batxiller hi ha concerts que no són necessaris. En aquest sentit, és clar que aspirem a avançar. Per exemple, incrementant la xifra d'empleats públics, que està per sota de la mitjana estatal.

—**No establiria cap distinció entre centres religiosos i cooperatius?**

—No. Tots ells són col·legis privats, i així que recuperem el districte únic i comprovem que hi ha prou oferta pública, caldrà fer desaparèixer aquests concerts. De distincions, no en farem cap. De fet, hi ha col·legis religiosos que eduquen en valors amb els quals estic completament d'acord.

—**Fa unes setmanes va anunciar que el futur Consell tindrà un Varoufakis. Pensava en primera persona?**

—No necessàriament. Tsipras no és Varoufakis, i jo vull ser Tsipras [riu]. Però no, no pensava en ningú, sinó en la necessitat que algú diga les coses clares.

—**Ni que després faça amnisties fiscals, igual com ell?**

—Vull veure'n el contingut real. No és igual pagar el 3% que el 20%.

—**Aquest emmirallament grec...**

—... no és un emmirallament, però sempre és bo tenir referents. A més, m'encantaria que els països del sud d'Europa feren un eix que actuara com a contrapès dels països del nord. De qualsevol manera, els problemes de Grècia s'assemblen bastant als nostres.

—**La nova RTVV ha de començar de zero o readmetre els ex-treballadors?**

«Sobre terreny llaurat es fa bona collita, però som nosaltres els qui més i més eficaçment hem lluitat contra la corrupció»

—[Silenci.] Quins? Els 1.600? Això no depèn del Govern, sinó de com acabe el procés jurídic. Per tant, RTVV sí, com abans millor i respectant els drets dels ex-treballadors i de les ex-treballadores.

—Els quals van signar un ERO d'extinció en condicions més avantatjoses.

—A mi no em correspon decidir quins drets tenen, però els hem de respectar. Aquest tema és als tribunals i com a advocada tinc la meua opinió, però ara parle com a política: cal salvaguardar els drets dels ex-treballadors. I vull una televisió radicalment diferent de l'anterior: no governamental, professional, de qualitat, en valencià, informativa, que respecte l'article 20 de la Constitució... RTVV tornarà, però no com era abans.

—Sense diners, caldrà prioritzar l'enginy. Té pensada cap mesura assequible que canvie la vida de la gent?

—No tindrem diners, però sí l'empresa més gran de tot el territori. Estarem al capdavant de la plantilla de treballadors més nombrosa, i amb ella, podem reorganitzar-ho tot. Per exemple, obrir una finestreta única que estalvie burocràcia als petits i mitjans empresaris. Són coses que no costen diners i que farem amb l'ajuda dels funcionaris públics, que desitgen treure aquest país endavant. Fins ara, ningú no els ha demanat consell.

—Si un indecís li confessara que no sap si votar-los a vostès, a Compromís, o decantar-se per Esquerra Unida per tal d'ajudar-los a superar la tanca del

5% que dona accés a les Corts valencianes, què li recomanaria?

—Li diria que no patisca, que Esquerra Unida entrarà segur, i que vote allò que realment vol votar.

—Seria injust que no hi entrara?

—La democràcia és injusta?

—Seria injust o no?

—No m'agradaria que passara.

—L'Esquerra Unida d'aquesta legislatura ha sigut el Compromís de la legislatura anterior? Ha liderat la feina opositora a l'hemicicle?

—No, en absolut. Som el grup parlamentari que ha presentat més iniciatives, però no hem fet un titular de cada denúncia. De fet, algunes s'han conegut després dels escorcolls de la Guàrdia Civil. Sempre hem tingut clar que calia fer prevaldre la investigació judicial. Hem presentat denúncies que encara no es coneixen, el silenci és primordial. Els primers a denunciar davant la Fiscalia l'estafa de la Fórmula 1 vam ser nosaltres, el 4 de setembre del 2013, però no ens vam fer cap foto. El PSPV i Esquerra Unida van denunciar-ho el 2014. La legislatura anterior vam dedicar-nos a trencar el Guantánamo informatiu i a posar en evidència les responsabilitats polítiques d'alguna gent, a despertar consciències. Sobre terreny llaurat es fa bona collita, però som nosaltres, els qui més i més eficaçment hem lluitat contra la corrupció.

—Per què Esquerra Republicana del País Valencià s'ha coalitzat amb Esquerra Unida i no amb Compromís, amb qui sembla compartir més coses?

—Els pactes no s'han de fer per conveniència de partit, sinó per discurs polític, i el nostre és molt diferent del d'Esquerra, que està molt centrat en la independència de Catalunya.

—No és el cas d'ERP, però.

—Bé, la seua matriu és a Catalunya, i ja se sap: tot naix de la matriu.

—Ha primat la por a ser percebuts com a massa nacionalistes?

—No.

—Acabem. L'hem vista plorar diverses vegades. Seria una presidenta que plora amb el poble, a causa d'alguna catàstrofe o d'alguna injustícia?

—[Riu.] Podria ser, sóc molt sentimental. Qui diu que no es pot gestionar amb llàgrimes als ulls? Els homes no ho fan, però les dones sabem que de cada llàgrima que cau a terra, naix una flor. •